я звідси вже йшов би –
робити тут нічого
дивитись на все це і тоскно і болісно
хоча не бракує ні щастя ні відчаю
і в нормі баланс між безволлям і волею

я звідси вже йшов би –
готовий до виходу у будь-яку мить
без речей і посвідчень
та в силі диктат примусового дихання
і гойдалка вічна між щастям і відчаєм

життя – незнищенна дурна безконечність
а смерть – і брудна і невміла наймичка
я з ними двома задовбався вже – чесно!
я з ними вже тут натворив стільки зайвого!

я звідси вже йшов би
бо час припиняти
страшненький цей сон
генетичну цю казку..
тут кажуть ще буде якесь афтепаті
та це вже без мене
будь ла́ска
будь ла́ска